

Vad är ett läkemedel?

I förra numret tog jag upp den begränsade värld som kallas vetenskap. I denna skyddande verkstad kan man konstatera att man har alla möjligheter att ljuga och undanhålla fakta om det gagnar prestige, makt och pengar.

Krönikör är Henrik Hellberg, zonteraapeut och homeopat

Det som fascinerar mig är hur man på laglig väg kan framställa läkemedel där ofta biverkningarna överstiger fördelarna om man ser det i ett större (tids) perspektiv. Jag har tidigare beskrivit att sjukdom uttrycker sig eller manifesterar sig ofta inifrån (organ) och utåt (kroppsvävnader). Det här är en del av en känd lag inom naturmedicinen. Det innebär att stänger man av organismens symtom utåt med farmakologi så är orsaken kvar i sin grundstörning. Man kan säga att trycket stiger inombords om jag stänger en kanal till ytan. Men kroppen är vis och söker nya vägar att uttrycka sig i nya symtom. Skolmedicinen har inte fått kläm på detta ännu, utan tror att det är sjukdomar på gång som inte har med tidigare behandling att göra. Vaccinationer är ett exempel på detta som kan ge allvarliga biverkningar inom varierande tidsrymd. Om det ett antal år senare dyker upp fenomen som MS, Damp/ADHD, Epilepsi, Autism, Diabetes osv. så är det lättare att förklara dessa som nya sjukdomar än säga att det är biverkningar från tidigare förebyggande medicinsk behandling.

Vi kan jämföra kroppen symboliskt med Moder Jord. För att jorden inte ska "explodera" eller skadas krävs hela tiden korrigeringar utåt i form av jordbävningar och vulkanutbrott. Vi inser att täpper vi till ett antal aktiva vulkaner (sjukdomar) på olika platser så kommer trycket att stiga och nya vulkaner att vakna till liv

som nya sjukdomar på andra ställen.

För mig definieras läkemedel som en substans tagen från mineral-, växt- och djurriket (d.v.s. naturen) som stimulerar och understödjer livets inneboende läkekraft. Biverkningar handlar här mer om kunskap om doseringar. Naturens cocktail har en toxikologi (giftlära) men inom ramen för rätt dosering ligger även läkekunsten. Homeopatin är en av de största läkekunstenerna väl följt av t.ex. fytoterapin (läran om örterna).

De flesta komplementära läkekunstenerna arbetar med eller "lagar" någonting som kallas eterkroppen. Jag har beskrivit denna något finare substans tidigare som den grundläggande fysiska människan som "drar" till sig och formar den organiska synliga kroppen. Akupunkturen, homeopatin, zonteraپی, lymfdränage, taktill stimulering, massage mm. arbetar med denna materia som är lite finare än den synliga organiska kroppen. Någonting som är typiskt för att "laga" eterkroppen är att våra patienter får behandling under en period i sina liv. Det är mycket sällsynt att vi säger till våra patienter att de får räkna med att få t.ex. zonteraپی eller homeopati i resten av sina liv. Vi terapeuter räknar med att kroppen kommer att läka sig själv, och vi kommer att närvara under en fas av denna process. Sjävläkning är egentligen synonymt med att "laga"

eterkroppen. När eterkroppen läks så försvinner även symtomen i den synliga organiska kroppen.

Skolmedicinen däremot försöker "laga" den synliga organiska kroppen med kemikalier som de kallar för läkemedel. Det innebär att man försöker tillfälligt laga någonting för stunden (symtombehandling) men

resultatet blir inte på långa vägar permanent. I det ögonblick man slutar med det s.k. läkemedlet så kommer symtomet tillbaka. Med risk för att bli tjugig så kan man inte reparera den organiska kroppen (gäller även genmanipulation) om man inte först reparerar den bakomliggande subtilare eterkroppen eftersom DÄR ligger själva läkekunsten!

Det finns redan nu många som arbetar inom den vetenskapliga sektorn som har det här helt klart för sig, så det är bara en tidsfråga innan perspektivet breddas. ■